

Reimer Eilers

Havets ärg

Bukternas löften
Skumbestänkta
Bjuder att dröja
Rev formade av Adams revben
I mareldens timme

Med tidvattnet skiftar
Lutningen på landgången
Från skuta till strand
Under den sjunkande båten
Gå på och gå av

Öns fånge är jag
Snärjd av vinden
Och när hagelskuren
Med spiksulad stövel
genom gränder marscherar

Utlämnad åt flaggornas snatter
I öns hamnar
Åt törsten efter sötvatten
Ur dess cisterner
Åt den stolta ensligheten
Och åt längtan efter broar

Mot nordväst
Är fönstren stängda
Och som en rest
en liten dörr mot söder
Och skeppsmaster som
Växer fram innan i kursen anas

På landgången
Fäster ingen vikt vid
Främlingens omdöme
Men utan dom släpps
Ingen iväg till fastlandet

Vattnet om kvällen
Stelnat i stiltje
Och om den flytande kopparn
Utsöndras i
Solnedgångens smälta

Bringar morgonen
Havets ärg
Gå på och gå av
Gå på och gå av
Gå på och gå av

Kollektivöversättning på grundval av Ulla Ekblads och Barbara Fellgiebels versioner, något subjektivt nedtecknad av Joachim